

- 3) Είναι διαφανής η εν λόγω εισφορά η οποία απαιτείται βάσει του άρθρου 5 του Ley 8/2009 de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española (νόμου 8/2009 περί χρηματοδοτήσεως της Corporación de Radio y Televisión Española), της 28ης Αυγούστου 2009, κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, και του παραρτήματος της οδηγίας 2002/20/EK, εάν δεν είναι γνωστή η συγκεκριμένη δραστηριότητα την οποία ασκεί η [Corporación de Radio y Televisión Española] ως καθολική υπηρεσία ή ως δημόσια υπηρεσία;

(¹) ΕΕ 2002, L 108, σ. 21.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2018 η HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 13 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-692/15, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-123/18 P)

(2018/C 161/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (εκπρόσωπος: M. Schlingmann, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

να αναιρέσει πλήρως την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-692/15, HTTS Trade Trust & Shipping GmbH κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υποστηριζόμενου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή,

και να καταδικάσει το Συμβούλιο,

1. να καταβάλει στην ανααιρεσείουσα αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση ύψους 2 516 221,50 ευρώ για την υλική ζημία και την ηθική βλάβη που υπέστη εξαιτίας της συμπεριλήψεώς της στον κατάλογο των προσώπων, των οντοτήτων και των φορέων στο παράρτημα V του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 (¹) και στο παράρτημα VIII του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (²).
2. να καταβάλει στη ανααιρεσείουσα τόκους υπερημερίας, υπολογιζόμενους βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησης προσαυξημένου κατά 2 ποσοστιαίες μονάδες, από τις 17 Οκτωβρίου 2015 και μέχρι την πλήρη εξόφληση του προπαρατεθέντος στο σημείο 1 ποσού.
3. στα δικαστικά έξοδα, ιδίως στις δαπάνες της ανααιρεσείουσας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα στηρίζει την αίτησή της αναίρεσως σε παραβίαση του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο.

Προβάλλει, ειδικότερα, τις ακόλουθες παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης:

- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά τον χρόνο εκτιμήσεως, καθότι έλαβε υπόψη, προς όφελος του Συμβουλίου, περιστάσεις και πληροφορίες τις οποίες το Συμβούλιο προέβαλε μετά τη λήψη των παράνομων μέτρων, εν μέρει δε μόλις στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας.
- Το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε πεπλανημένα το συμπέρασμα ότι υπήρχαν ενδείξεις από τις οποίες καταδεικνυόταν τουλάχιστον προφανώς ότι η ανααιρεσείουσα «ανήκει σε ή ελέγχεται από άλλη οντότητα [εν προκειμένω, την IRISL]». Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε λανθασμένο κριτήριο αξιολογήσεως, συνεκτίμησε κακώς πληροφορίες του Συμβουλίου που το τελευταίο ουδολώς διέθετε κατά τον χρόνο εκτιμήσεως, δεν απέδειξε τον βαθμό της (δήθεν) κυριότητας ή τον βαθμό του ελέγχου και αξιολόγησε εσφαλμένα τις ενδείξεις.

- Το Γενικό Δικαστήριο πεπλανημένα συνήγαγε ότι ο κανονισμός 668/2010 ⁽³⁾ είναι νόμιμος όσον αφορά την αναιρεσίευσα.
- Το Γενικό Δικαστήριο πεπλανημένα συνήγαγε ότι η ανεπαρκής αιτιολόγηση των εις βάρος της αναιρεσίευσας ληφθέντων μέτρων δεν συνεπαγόταν, καταρχήν, ευθύνη της ΕΕ, παρέλειψε δε να εξετάσει κατά πόσον συνέτρεχε προσβολή τους δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 423/2007 του Συμβουλίου, της 19ης Απριλίου 2007, σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2007, L 103, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 961/2010 του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2010, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 423/2007 (ΕΕ 2010, L 281, σ. 1).

⁽³⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 423/2007 σχετικά με ορισμένα περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ 2010, L 195, σ. 25).

**Αναίρεση που άσκησε στις 15 Φεβρουαρίου 2018 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που
εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 5 Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-728/16, Tuerck
κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση C-132/18 P)

(2018/C 161/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίευσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, B. Mongin, L. Radu Bouyon)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Sabine Tuerck

Αιτήματα

Η ανααιρεσίευσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 5ης Δεκεμβρίου 2017 στην υπόθεση T-728/16, Tuerck κατά Επιτροπής·
- να απορρίψει την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή·
- να καταδικάσει την αναρεσίβλητη στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την S. Tuerck στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Όσον αφορά τις διαδικασίες μεταφοράς συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που έχουν αποκτηθεί σε εθνικό ταμείο ασφάλισης προς το συνταξιοδοτικό σύστημα των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η μεταφορά αυτή προβλέπεται με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του παραρτήματος VIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ), ο πρώτος λόγος αναίρεσης αφορά παράβαση από το Γενικό Δικαστήριο της νομολογίας του Δικαστηρίου *Radek Časta* (απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2013, C-166/12, σκέψεις 24, 28 και 31), κατά την οποία η μετατροπή του κεφαλαίου το οποίο αντιστοιχεί στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που αποκτήθηκαν στο εθνικό σύστημα σε συντάξιμα έτη προοριζόμενα να συνυπολογιστούν στο πλαίσιο του συνταξιοδοτικού συστήματος της Ένωσης διέπεται από το δικαίωμα της Ένωσης. Η πράξη αυτή περιλαμβάνει τον συνυπολογισμό της αποτιμήσεως του κεφαλαίου μεταξύ της ημερομηνίας της αιτήσεως μεταφοράς και της ημερομηνίας της πραγματικής μεταφοράς κατά τα προβλεπόμενα στον ΚΥΚ. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν είχε την εξουσία να προβεί σε μείωση του εκτιμώμενου ποσού του κεφαλαίου μεταξύ της ημερομηνίας πρωτοκολλήσεως της αιτήσεως μεταφοράς και την πραγματική μεταφορά του κεφαλαίου. Αποφαινόμενο ότι η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα να προβεί σε τέτοιες μειώσεις, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 11, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, δεν έλαβε υπόψη την αρμοδιότητα που έχει αναγνωρισθεί με το άρθρο αυτό στην Επιτροπή και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.